

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/2376

z dnia 5 grudnia 2022 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2020/1999 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 grudnia 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/1999 ⁽¹⁾.
- (2) Środki określone w art. 2 i 3 decyzji (WPZiB) 2020/1999 stosuje się do dnia 8 grudnia 2022 r. w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów wymienionych w załączniku do tej decyzji.
- (3) Na podstawie przeglądu załącznika do decyzji (WPZiB) 2020/1999 należy przedłużyć do dnia 8 grudnia 2023 r. obowiązywanie środków określonych w art. 2 i 3 tej decyzji w odniesieniu do osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów wymienionych w tym załączniku. Należy zaktualizować zamieszczone w tym załączniku wpisy dotyczące sześciu osób fizycznych i dwu podmiotów.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2020/1999,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2020/1999 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w zdaniu drugim datę „8 grudnia 2022 r.” zastępuje się datą „8 grudnia 2023 r.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. KUPKA

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1999 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka (Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji (WPZiB) 2020/1999 („Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 i 3”) wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A wpisy dotyczące następujących sześciu osób fizycznych otrzymują brzmienie:

A. Osoby fizyczne

	Imię i nazwisko (transliteracja na alfabet łaciński)	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„1.	Alexander (Alexandr) Petrovich KALASHNIKOV	Александр Петрович КАЛАШНИКОВ (pisownia rosyjska)	Stanowisko(-a): były dyrektor rosyjskiej Federalnej Służby Więziennej (FSIN) Data urodzenia: 27.1.1964 Miejsce urodzenia: Tatarsk, obwód nowosybirski, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska) Obywatelstwo: rosyjskie Płeć: męczyzna	Aleksander Kałasznikow był od 8 października 2019 r. do 25 listopada 2021 r. dyrektorem rosyjskiej Federalnej Służby Więziennej (FSIN). Z racji piastowania tego stanowiska nadzorował całą działalność FSIN. Jako dyrektor FSIN odpowiadał za poważne pogwałcenia praw człowieka w Rosji, w tym arbitralne aresztowania i zatrzymania. W sprawie Aleksieja Nawalnego, gdy wracał on do zdrowia w Niemczech (wrzesień 2020 r. – styczeń 2021 r.) po próbie otrucia go toksycznym środkiem paralityczno-drgawkowym z grupy nowicokoków, FSIN zażądał 28 grudnia 2020 r., by stawił się on niezwłocznie przed kuratorem sądowym, w przeciwnym razie groziła mu kara pozbawienia wolności za niezastosowanie się do warunków kary z zawieszeniem wykonania orzeczonej w sprawie oszustwa. W 2018 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał wyrok skazujący w sprawie oszustwa za arbitralny i niesprawiedliwy. 17 stycznia 2021 r. funkcjonariusze FSIN, działając na rozkaz Aleksandra Kałasznikowa, zatrzymali Aleksieja Nawalnego po jego przylocie na lotnisko w Moskwie. Podstawą aresztowania Aleksieja Nawalnego było postanowienie sądu miejskiego w Chimkach, które zostało z kolei wydane na wniosek FSIN. Już pod koniec grudnia 2020 r. FSIN wystąpiło z wnioskiem o to, by sąd zamienił orzeczoną wobec Aleksieja Nawalnego karę z zawieszeniem wykonania na karę pozbawienia wolności. 17 lutego 2021 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka nakazał, aby rząd Federacji Rosyjskiej uwolnił Aleksieja Nawalnego.	2.3.2021

6.	WANG Junzheng	王君正 (pisownia chińska)	<p>Stanowisko(-a): Sekretarz partii Komunistycznej Partii Chin w Tybetańskim Regionie Autonomicznym; Stanowisko (-a): były sekretarz partii w Xinjiang Production and Construction Corps (Korpus Produkcyjno-Budowlany Sinciangu) (XPCC) i zastępca sekretarza Komitetu Partii w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur; komisarz polityczny XPCC i dyrektor generalny China Xinjian Group</p> <p>Data urodzenia: maj 1963 r.</p> <p>Miejsce urodzenia: Linyi, Szantung (Chiny)</p> <p>Obywatelstwo: chińskie</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Od października 2021 r. sekretarz partii Komunistycznej Partii Chin w Tybetańskim Regionie Autonomicznym; Były sekretarz partii w Xinjiang Production and Construction Corps (Korpus Produkcyjno-Budowlany Sinciangu) (XPCC) oraz zastępca sekretarza Komitetu Partii w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur (XUAR) od kwietnia 2020 r. do października 2021 r., a od maja 2020 r. do października 2021 r. także komisarz polityczny XPCC. Były sekretarz Komitetu ds. Politycznych i Prawnych XUAR od lutego 2019 r. do września 2020 r. Wang Junzheng sprawował też inne wysokie stanowiska w XPCC.</p> <p>XPCC jest państwową organizacją gospodarczą i paramilitarną w XUAR, sprawującą władzę administracyjną i kontrolującą działalność gospodarczą w Sinciangu.</p> <p>Jako sekretarz partii i komisarz polityczny XPCC, Wang Junzheng uczestniczył w nadzorowaniu wszystkich strategii realizowanych przez XPCC. Z racji swojego stanowiska był odpowiedzialny za poważne pogwałcenia praw człowieka w Chinach, w szczególności za masowe arbitralne zatrzymania i poniżające traktowanie Ujgurów i osób należących do innych muzułmańskich mniejszości etnicznych, a także za systematyczne pogwałcenia ich wolności religii lub przekonań, związane między innymi z realizowaniem przez XPCC zakrojonego na szeroką skalę programu nadzorowania, zatrzymywania i indoktrynowania Ujgurów i osób należących do innych muzułmańskich mniejszości etnicznych.</p> <p>Był także odpowiedzialny za systematyczne wykorzystywanie przez XPCC Ujgurów i osób należących do innych muzułmańskich mniejszości etnicznych do pracy przymusowej, w szczególności na polach bawełny.</p> <p>Jako zastępca sekretarza Komitetu Partii w XUAR Wang Junzheng uczestniczył w nadzorowaniu wszystkich strategii dotyczących bezpieczeństwa realizowanych w Sinciangu, w tym wspomnianego powyżej programu wymierzonego w Ujgurów i osoby należące do innych muzułmańskich mniejszości etnicznych. Jako sekretarz Komitetu ds. Politycznych i Prawnych regionu XUAR od lutego 2019 r. do września 2020 r. Wang Junzheng był odpowiedzialny za utrzymanie bezpieczeństwa wewnętrznego i ochronę porządku publicznego w tym regionie. Z tego względu odegrał kluczową polityczną rolę w monitorowaniu i realizowaniu wspomnianego powyżej programu.</p>	22.3.2021
----	---------------	---------------------------	---	---	-----------

9.	JONG Kyong-thaek (alias CHO'NG Kyo'ng-t'aek)	정경택 (pisownia koreańska)	<p>Stanowisko(-a): Dyrektor Biura Polityki Ogólnej Koreańskiej Armii Ludowej. były minister bezpieczeństwa państwowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD)</p> <p>Data urodzenia: między 1.1.1961 a 31.12.1963</p> <p>Obywatelstwo: Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Dyrektor Biura Polityki Ogólnej Koreańskiej Armii Ludowej. W latach 2017–2022 był ministrem bezpieczeństwa państwowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD). Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego KRLD to jedna z czołowych instytucji zajmujących się realizacją represyjnych strategii bezpieczeństwa KRLD, skupiających się na identyfikowaniu i tłumieniu sprzeciwu politycznego, »wywrotowych« informacji napływających z zagranicy oraz wszelkich innych zachowań uznawanych za poważne zagrożenie polityczne dla ustroju politycznego i jego przywództwa.</p> <p>Jako były szef Ministerstwa Bezpieczeństwa Państwowego Jong Kyong-thaek jest odpowiedzialny za poważne pogwałcenia praw człowieka w KRLD, w szczególności za tortury i inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, egzekucje pozasądowe, wymuszone zaginięcia oraz arbitralne aresztowania lub zatrzymania, jak również za szeroko zakrojoną pracę przymusową i przemoc seksualną wobec kobiet.</p>	22.3.2021
10.	RI Yong Gil (alias RI Yong Gi, RI Yo'ng-kil, YI Yo'ng-kil)	리영길 (pisownia koreańska)	<p>Stanowisko(-a): minister obrony narodowej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD)</p> <p>Stopień: Wicemarszałek</p> <p>Data urodzenia: 1955 r.</p> <p>Obywatelstwo: Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Ri Yong Gil jest ministrem obrony narodowej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD). Był ministrem bezpieczeństwa społecznego od stycznia 2021 r. do czerwca lub lipca 2021 r. Od 2018 r. do stycznia 2021 r. szef sztabu generalnego Koreańskiej Armii Ludowej (KPA). 14 kwietnia 2022 r. awansowany na stanowisko wicemarszałka KPA.</p> <p>Jako minister obrony narodowej Ri Yong Gil jest odpowiedzialny za poważne pogwałcenia praw człowieka, również przez członków dowództwa wojskowych sił bezpieczeństwa i inne jednostki KPA.</p> <p>Ministerstwo Bezpieczeństwa Społecznego KRLD (wcześniejsze nazwy: Ministerstwo Bezpieczeństwa Ludności lub Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego) oraz dowództwo wojskowych sił bezpieczeństwa to wiodące instytucje zajmujące się realizacją represyjnych strategii bezpieczeństwa KRLD, w tym przesłuchiwaniami i karaniem osób »nielegalnie« uciekających z KRLD. W szczególności Ministerstwo Bezpieczeństwa Społecznego jest odpowiedzialne – za pośrednictwem swojego Biura Więziennictwa – za prowadzenie kolonii karnych i obozów pracy związanych z krótkoterminowym zatrzymaniem, w których to koloniach i obozach więźniowie/zatrzymani są rozmyślnie głodzeni i poddawani innym formom nieludzkiego traktowania.</p>	22.3.2021

				<p>Jako były szef Ministerstwa Bezpieczeństwa Społecznego Ri Yong Gil jest odpowiedzialny za poważne pogwałcenia praw człowieka w KRLD, w szczególności za tortury i inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, egzekucje pozasądowe, wymuszone zaginięcia oraz arbitralne aresztowania lub zatrzymania, jak również za szeroko zakrojoną pracę przymusową i przemoc seksualną wobec kobiet.</p> <p>Jako były szef sztabu generalnego Koreańskiej Armii Ludowej Ri Yong Gil jest także odpowiedzialny za powszechne poważne pogwałcenia praw człowieka, których dopuściła się Koreańska Armia Ludowa.</p>	
12.	Abderrahim AL-KANI (alias Abdul-Rahim AL-KANI, Abd-al-Rahim AL-KANI, Abdel Rahim KHALIFA Abdel Rahim AL-SHAQAQI)	عبد الرحيم الكاني (pisownia arabska)	<p>Stanowisko(-a): członek bojówki Kaniyat</p> <p>Data urodzenia: 7.9.1997</p> <p>Obywatelstwo: libijskie</p> <p>Numer paszportu: PH3854LY</p> <p>Numer identyfikacyjny: 119970331820</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Abderrahim Al-Kani jest jednym z kluczowych członków bojówki Kaniyat, a także bratem przywódcy tej bojówki, Mohammeda Khalify Al-Khaniego (zmarłego w lipcu 2021 r.). Bojówka Kaniyat sprawowała kontrolę nad libijskim miastem Tarhuna w okresie między 2015 r. a czerwcem 2020 r.</p> <p>Abderrahim Al-Kani w ramach bojówki Kaniyat odpowiada za bezpieczeństwo wewnętrzne. Z racji piastowania tego stanowiska jest odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w Libii, w szczególności za egzekucje pozasądowe i wymuszone zaginięcia w okresie między 2015 r. a czerwcem 2020 r. w Tarhunie.</p> <p>Na początku czerwca 2020 r. Abderrahim Al-Kani i członkowie bojówki Kaniyat zbiegli z Tarhuny na wschód Libii. Potem w Tarhunie odkryto liczne masowe groby przypisywane bojówce Kaniyat.</p>	22.3.2021
16.	Dimitri (Dimitry, Dmitri, Dmitry) Valerievich UTKIN	Дмитрий Валерьевич Уткин (pisownia rosyjska)	<p>Stanowisko(-a): założyciel i dowódca Grupy Wagnera;</p> <p>Stopień: podpułkownik (rezerwy)</p>	<p>Dimitrij Utkin, były oficer rosyjskiego wywiadu wojskowego (GRU), jest założycielem Grupy Wagnera i odpowiada za koordynację i planowanie operacji rozmieszczania najemników w różnych krajach.</p>	13.12.2021”

			<p>Sygnal wywoławczy: Vagner, Wagner, Dziewiąty</p> <p>Numer identyfikacyjny w Grupie Wagnera: M-0209</p> <p>Data urodzenia: 1.6.1970 lub 11.6.1970</p> <p>Miejsce urodzenia: Asbiest, obwód swierdłowski, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska)</p> <p>Obywatelstwo: rosyjskie</p> <p>Adres: Psków, Federacja Rosyjska</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Jako dowódca Grupy Wagnera jest odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka popełniane przez tę grupę, obejmujące tortury oraz pozasądowe, doraźne lub arbitralne egzekucje i zabójstwa.</p> <p>Jednym z przykładów poważnych naruszeń praw człowieka popełnionych przez Grupę Wagnera jest zakażenie syryjskiego dezertera przez czterech członków Grupy Wagnera w czerwcu 2017 r. w prowincji Homs w Syrii. Według byłego członka Grupy Wagnera Dimitrij Utkin osobiście nakazał zakażenie dezertera, a także filmowanie tego czynu.</p>	
--	--	--	---	---	--

2) w sekcji B wpisy dotyczące następujących dwu podmiotów otrzymują brzmienie:

B. Osoby prawne, podmioty i organy

	Nazwa (transliteracja na alfabet łaciński)	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„3.	Bojówka Kaniyat (wcześniej znana jako 7. Brygada, 7. Brygada z Tarhuny, Brygada z Tarhuny); (alias 9. Brygada, Bojówka Al-Kani, Al-Kaniyat, Brygada Kani, Kaniat, Kaniyat, Kanyat)	مليشيا كانيات (pisownia arabska)		Bojówka Kaniyat to zbrojna bojówka z Libii, która od 2015 r. do czerwca 2020 r. sprawowała kontrolę nad libijskim miastem Tarhuna. Po ucieczce członków bojówki do wschodniej Libii poczynając od czerwca 2020 r., w Tarhunie odkrywano masowe groby przypisywane bojówce Kaniyat. Bojówka Kaniyat jest odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka, w szczególności egzekucje pozasądowe oraz wymuszone zaginięcia.	22.3.2021

5.	Grupa Wagnera (alias Grupa Wagnera, PMC Wagner, Liga)	Группа Вагнера (pisownia rosyjska)		<p>Grupa Wagnera to prywatny rosyjski podmiot wojskowy nieposiadający osobowości prawnej, utworzony w 2014 r. jako organizacja będąca następcą Korpusu Słowiańskiego. Grupą kieruje Dimitrij Utkin, a finansuje ją Jewgienij Prigożyn. Grupa Wagnera finansuje i prowadzi swoją działalność poprzez tworzenie podmiotów lokalnych i przy wsparciu lokalnych rządów.</p> <p>Grupa Wagnera jest odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka na Ukrainie, w Syrii, Libii, Republice Środkowoafrykańskiej, Sudanie, Mali i w Mozambiku, obejmujące tortury i egzekucje pozasądowe, doraźne lub arbitralne oraz zabójstwa.</p>	13.12.2021”
----	---	---------------------------------------	--	---	-------------